

بررسی تغییرات جوامع گیاهی حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه

عسکر اله قلی^۱، یونس عصری^۲

تاریخ دریافت: ۹۲/۶/۳۱ تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۰/۱۵

چکیده

اکوسیستم‌های سور ایران به خاطر فعالیت‌های تخریبی انسان و دام در معرض تخریب قرار گرفته‌اند و پروژه‌های حفاظت، نگهداری و استقرار مجدد این اکوسیستم‌ها بدون بررسی جوامع گیاهی و عوامل محیطی امکان‌پذیر نخواهد بود. سورهزارهای جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه با وسعتی بیش از ۸۵۰۰ هکتار در عرض شمالی ۳۷ درجه الی ۳۷ درجه و طول شرقی ۴۵ درجه و ۳۵ دقیقه الی ۴۶ درجه و ۲ دقیقه با ارتفاع متوسط ۱۲۸۴ متر بالاتر از سطح دریا قرار دارد. پوشش گیاهی شورهزارهای جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه به روش براون-بلانک (Braun-Blanquet or Zygomatis) مورد بررسی قرار گرفت. میانگین بارندگی سالانه و درجه حرارت سالانه برای ارزیابی انتخاب شدند. تجزیه و تحلیل داده‌های جامعه شناختی گیاهی به روش گونو انجام و تعداد ۹ جامعه‌ی گیاهی در این منطقه مشخص گردید. خصوصیات خاک جوامع گیاهی نظری هدایت الکترونیکی، اسیدیتی، آهک، نسبت جذب سدیم، کربن آلی خاک، آئیون‌ها و کاتیون‌ها مشخص و داده‌ها به روش PCA آنالیز گردید. به نظر می‌رسد سوری، بافت خاک و سطح ایستابی از عوامل مهم کننده الگوی رویشی و پراکنش جوامع گیاهی باشد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که علاوه بر عوامل اقلیمی مهمترین خصوصیات در پراکنش گیاهان هدایت الکترونیکی، اسیدیتی، بافت، آهک و نسبت جذب سدیم بوده، همچنین پر واضح است که چگونگی آرایش جوامع گیاهی در این ناحیه به شدت تحت تاثیر نوار بندي سوری می‌باشد.

کلمات کلیدی: جامعه شناسی گیاهی، عوامل اقلیمی، نواربندي سوری، خاک، سطح ایستابی، سورهزار، ایران.

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور تهران- مسئول مکاتبات. پست الکترونیک: allahgholiaskar@yahoo.com

۲- دانشیار موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

گیاهی به نوع خاک بستگی دارد. اقلیم در کنار فاکتورهای محیطی برای توضیح پوشش گیاهی به کار می‌رود (کک و اروین، ۱۹۹۲؛ کامستوک و الینگر، ۱۹۹۲). پراکنش جوامع گیاهی تحت تاثیر مستقیم عوامل فیزیکی همچون بارش هستند (کادمون و دانین، ۱۹۹۹). علاوه بر شرایط اقلیمی خصوصیات خاک به صورت مستقیم و غیر مستقیم بیشترین تاثیر را بر پوشش گیاهی به خصوص در رویشگاههای شور دارد (مخترار اصل و همکاران، ۱۳۸۷). رابطه پوشش گیاهی و خاک مناطق شور در استرالیا (بوی و هندرسون، ۲۰۰۳)، مصر (عبدالقانی و السواف، ۲۰۰۵) و اسپانیا (روگل و همکاران، ۲۰۰۱) مورد بررسی قرار گرفته و نتایج نشان داده که فاکتور شوری خاک یکی از عوامل موثر در کنترل پراکنش پوشش گیاهی در مناطق شور می‌باشد. جعفری و همکاران (۱۳۸۵) در منطقه‌ی حوض سلطان استان قم مشاهده نمودند که رابطه‌ی خاصی بین شوری و بافت با تنوع گیاهی وجود دارد. کارنوال و تورس (۱۹۹۰) عقیده دارند که در اراضی شور سه عامل شوری، بافت و درصد کربن آلی خاک مهمترین شاخص‌های موثر بر انتشار اجتماعات گیاهی هستند. فرانسیس و کوادا (۲۰۰۸) با بررسی روابط خاک و پوشش گیاهی در مناطق خشک و نیمه‌خشک نشان دادند که تغییرات پوشش گیاهی در این اکوسیستم‌ها در نتیجه ارتباطات پیچیده بین عناصر خاک و اقلیم شکل می‌گیرد. در منطقه‌ی که میزان زیادی از نمک‌های محلول یا سدیم تبادل وجود دارد، مهمترین فاکتور خاک؛ شوری، بافت و هدایت الکتریکی می‌باشد (کارنوال و تورس، ۱۹۹۰؛ زهران و ویلیس، ۱۹۹۲؛ جعفری و همکاران، ۱۳۸۵؛ احمدی و همکاران، ۱۳۸۶).

با آگاهی کامل از عناصر گیاهی هر منطقه می‌توان ضمن بررسی کارایی مدیریت حاکم بر منطقه، امکان حفظ گونه‌های در معرض خطر انقراض و نیز احیای مناطق شور

مقدمه

و سعت خاک‌های شور در ایران ۲۴ میلیون هکتار است که معادل ۱۵ درصد از اراضی کشور می‌باشد (حیدری شریف آباد، ۱۳۸۶). شورهزارها به دو دسته اراضی کرانه‌ی دریاها و دریاچه‌ها و اراضی بیابانی و نواحی خشک استپی تقسیم می‌شوند (عصری، ۱۳۷۷). سیمای ویژه‌ی شوره زارهای ساحلی مربوط به نزدیکی این عرصه‌ها به دریا و دریاچه می‌باشد. هالوفیت‌ها فلور طبیعی خاک‌های شور هستند و چرخه‌ی زندگی آنها در شورهزارها کامل شده (فلورس و همکاران، ۱۹۷۷) و رشد و تولیدشان با تغییر سطح شوری تغییر می‌کند (اونگار، ۱۹۷۶). اراضی شور دارای گونه‌های کمتر و در بعضی موارد تک‌گونه هستند که پراکنش گونه‌ها به شب خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک و فعالیت بیولوژیکی خاک وابسته است (لفور و همکاران، ۱۹۸۷). فعالیتهای بیولوژیکی خاک توسط میکروارگانیسم‌های هوایی و به مقدار کم توسط تک‌سلولی‌های بیهوایی صورت می‌گیرد. میکروارگانیسم‌های هوایی در لایه‌های فوقانی خاک جایی که هوموس و مواد آلی متجمع‌اند و نیز مقدار اکسیژن بیشتر از اعمق زیرین است، حداقل نشانه‌های فعالیت را از خود بروز می‌دهند و اغلب همین لایه است که ارگانیسم‌های بیشماری را در خود جای می‌دهد. از عوامل موثر در فعالیت میکروارگانیسم‌ها می‌توان به عمق خاک، تهويه، رطوبت، حرارت، بافت خاک، اسیدیته، مقدار کربنات‌ها، مواد آلی و هوموس اشاره کرد. اهمیت اقلیم برای بررسی پوشش گیاهی در اوایل قرن ۱۹ توسط همبولد و بوپلاند تشخیص داده شد. انواری (۱۳۸۸) بیان کرد که در شرایط خشک و بیابانی ایران توانایی گونه‌ها در مقابل شوری خاک متفاوت است. کامرات و همکاران (۲۰۰۸) تأثیر توالی پوشش گیاهی بر عامل‌های خاک را بررسی و دریافتند که توالی پوشش

خاک شناسی و زمین شناسی) و اطلاعات اقلیمی جمع‌آوری شد. نمونه‌های گیاهی در طول دوره رویشی از اوایل بهار تا اواخر پاییز ۱۳۹۰ در واحدهای گیاهی جمع‌آوری گردیدند. پوشش گیاهی شوره‌زارهای این منطقه به کمک Braun-Blanquet or روش براون-بلانکه یا زیگماتیست (Zygomatistes گرفت. اندازه‌ی قطعه‌ی نمونه به کمک روش سطح حداقل با استفاده از پلات‌های حلزونی و منحنی سطح/گونه تعیین گردید. در هر قطعه نمونه ضرایب فراوانی-چیرگی، جامعه پذیری و شکل زیستی گونه‌ها مشخص گردید. پس از انتقال نمونه‌ها به هرباریوم موسسه‌ی تحقیقات جنگل‌ها و مرتع کشور (هرباریوم مرکزی ایران) داده‌های حاصله به روش گونو مورد تجزیه و تحلیل (عصری، ۱۳۸۴) و با استفاده از فلورهای ایرانیکا (رشینگر، ۱۹۶۳-۲۰۱۰) ترکیه (دیویس، ۱۹۸۸-۱۹۶۸) و ایران (اسدی، ۱۳۷۷-۱۳۹۰) مورد شناسایی و در نهایت نامگذاری علمی آنها براساس قوانین نامگذاری جامعه شناسی گیاهی (وبرومکاران، ۲۰۰۰) انجام گرفت.

نمونه برداری خاک

نمونه برداری‌های خاک همزمان با نمونه برداری پوشش گیاهی انجام و سپس آنالیز گردید. بافت خاک به روش هیدرومتری بایکوس و هدایت الکتریکی با هدایت سنج الکتریکی بر حسب میلی موس بر سانتی متر در عصاره گل اشبع، درصد گچ به روش استون، نسبت جذب سدیم بر اساس نسبت بین کاتیونهای کلسیم و منیزیم با سدیم، درصد آهک خاک بروش کلسیمتری، واکنش خاک با الکترود شیشه‌ای، سدیم با روش فلیم فتوتمتری، کلسیم و منیزیم با EDTA و سولفات به روش رسوب گیری سولفات باریم تعیین گردیدند (غازان شاهی، ۱۳۸۵).

با کاشت گونه‌های شورپسند خوش‌خوارک برای دام را فراهم کرد. از آنجایی که پوشش گیاهی شوره‌زارهای دریاچه‌ی ارومیه فقط قبل از وقوع خشکسالی و پسروی آب دریاچه‌ی ارومیه توسط عصری در سال ۱۳۷۷ مورد بررسی قرار گرفته و پس از آن، از تغییرات احتمالی پوشش گیاهی دریاچه‌ی ارومیه اطلاعاتی وجود ندارد، این پژوهش می‌تواند به شناسایی روابط بین جوامع گیاهی شوره‌زارهای جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه با خصوصیات خاکی و تغییرات جوامع گیاهی این منطقه پس از تغییرات اقلیمی رخ داده در آن و نیز شناسایی گونه‌هایی که در یک جامعه با فرکانس بیشتری نسبت به جوامع دیگر وجود داشته و به عنوان گونه‌های شاخص هستند، کمک شایانی نموده و در نهایت منجر به شناخت جوامع گیاهی موجود در این منطقه گردد.

مواد و روش‌ها

منطقه‌ی مورد مطالعه

حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه با عرض شمالی ۳۷ درجه الی ۳۷ درجه و ۳۷ دقیقه و طول شرقی ۴۵ درجه و ۳۵ دقیقه الی ۴۶ درجه و ۲ دقیقه با وسعت بیش از ۸۵۰۰ هکتار و با میانگین ارتفاع ۱۲۸۴ متر بالاتر از سطح دریا در استان‌های آذربایجان غربی و شرقی به روستاهای خضرلو، آخوند قشلاق، خلیل‌وند، قره‌چپق، خانه‌برق جدید، قره قشلاق، چقلو، احمد‌آباد، مجید‌آباد، جمشید‌آباد، فسن‌دوز، آق‌داش، تپه‌رش، گرده‌رش، قیزلعله، گل‌حسن، بفروان، خورخوره، گرده‌قیط و زرینه‌ور محدود می‌شود.

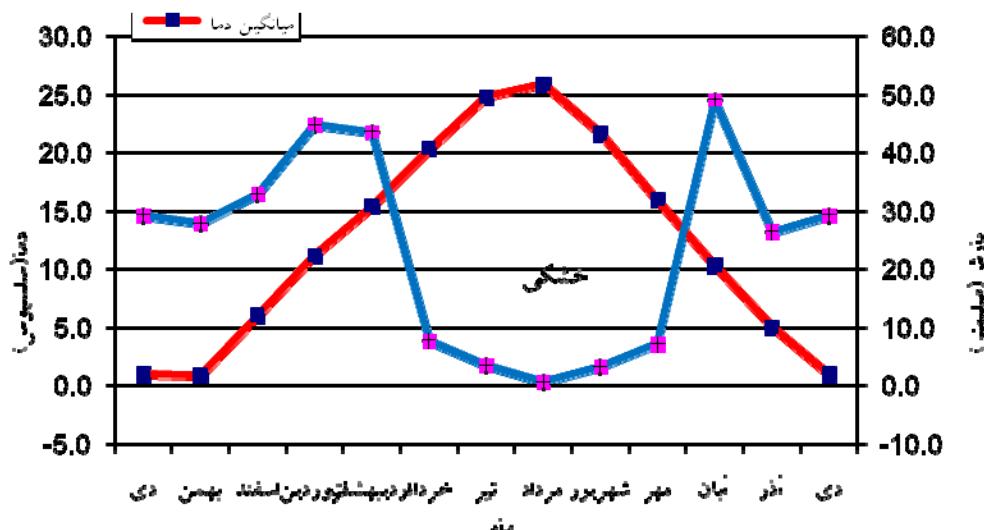
روش بررسی

در این پژوهش ابتدا کلیه اطلاعات در زمینه‌ی منطقه‌ی مورد مطالعه شامل نقشه‌ها (توبوگرافی، پوشش گیاهی،

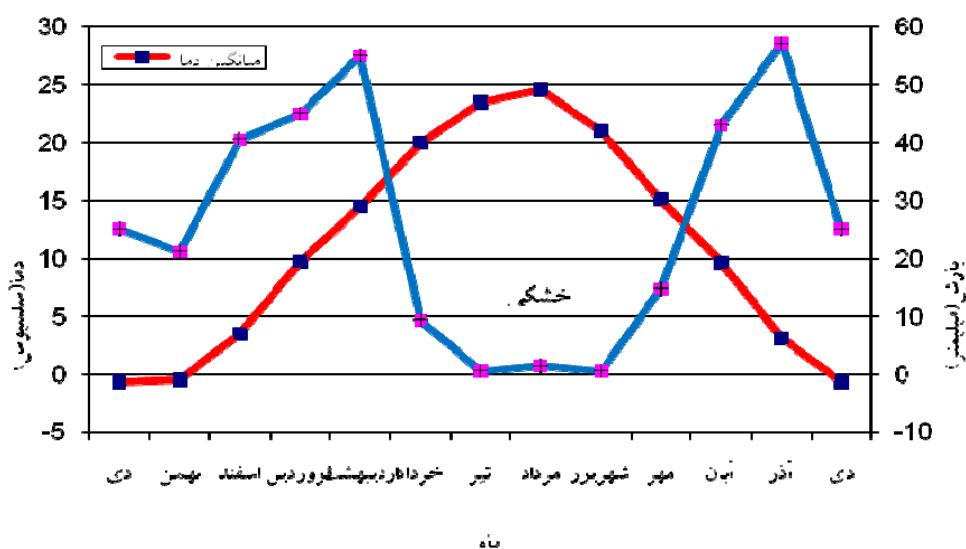
میانگین بارندگی ۲۶/۱ میلی‌متر بوده است در حالیکه این مقادیر برای سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۷۲ به ترتیب برابر ۱۲/۲ درجه‌ی سانتی‌گراد و ۲۲/۹۷ میلی‌متر می‌باشد. نمودار آمپروترمیک این ناحیه بر اساس داده‌های ایستگاه میاندواب در شکل‌های ۱ و ۲ آمده است.

اقلیم

وضعیت آب و هوایی منطقه‌ی مورد مطالعه با استفاده از آمارهای هواشناسی ایستگاه میاندواب تعیین شد که نشان می‌دهد که در فاصله‌ی زمانی سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۶۲ میانگین متوسط دمایی معادل ۱۱/۹۵ درجه‌ی سانتی‌گراد و

شکل ۱- نمودار آمپروترمیک حاشیه جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه در ایستگاه میاندواب ۱۳۷۲-۱۳۹۰

شکل ۲- نمودار آمپروترمیک حاشیه جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه در ایستگاه میاندواب ۱۳۶۲-۱۳۷۲

نتایج و بحث	
مطالعه فلور منطقه	
براساس تجزیه و تحلیل داده‌های جامعه شناسی گیاهی، در نهایت ۹ جامعه گیاهی تشخیص داده شد:	
۱- جامعه <i>Halocnemetum strobilacei</i> :	
گونه‌ی شاخص: <i>Halocnemum strobilaceum</i>	
گونه‌های همراه: <i>Aeluropus littoralis</i>	
<i>Atriplex verrucifera Alhagi pseudalhagi</i>	
<i>Phragmites Halocnemum strobilaceum</i>	
<i>Salicornia australis var. stenophylla</i>	
<i>Suaeda Salsola crassa europaea</i> و <i>Suaeda heterophylla acuminata</i>	
<i>Tamarix kotschy</i>	
گونه‌ی تصادفی: <i>Xanthium spinosum</i>	
۲- جامعه <i>Salicornietum europaeae</i> :	
گونه‌ی شاخص: <i>Salicornia europaea</i>	
گونه‌های همراه: <i>Halocnemum strobilaceum</i>	
<i>Juncus gerardi subsp. libanoticus</i>	
<i>Phragmites australis var. stenophylla</i>	
<i>Suaeda acuminata</i> و <i>Salsola crassa</i>	
۳- جامعه <i>Atriplicetum verruciferae</i> :	
گونه‌ی شاخص: <i>Atriplex verrucifera</i>	
گونه‌های همراه: <i>Alhagi Aeluropus littoralis</i>	
<i>Halocnemum strobilaceum</i> و <i>pseudalhagi</i>	
۴- جامعه <i>Salsoletum crassae</i> :	
گونه‌ی شاخص: <i>Salsola crassa</i>	
گونه‌های همراه: <i>Atriplex Alhagi pseudalhagi</i>	
<i>Halocnemum Cressa cretica verrucifera</i>	
<i>Suaeda Suaeda acuminata strobilaceum</i>	
<i>Tamarix kotschy</i> و <i>heterophylla</i>	
خصوصیات خاک	
تجزیه و تحلیل داده‌های خاک شناسی جوامع گیاهی شوره‌زارهای حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه نشان می‌دهد که خاک‌هایی که جوامع گیاهی روی آن استقرار یافته‌اند به طور قابل توجهی از نظر	

پراکنش این جوامع با توجه به عوامل خاکی به مولفه‌ی اول، ۱۷ درصد تغییرات به مولفه‌ی دوم و ۱۱/۹ درصد تغییرات به مولفه‌ی سوم اختصاص دارد (جدول ۲). این سه مولفه در مجموع ۸۵/۳ درصد از تغییرات را توجیه می‌کنند. مولفه‌های اول تا پنجم بر اساس جدول ۲ به ترتیب؛ هدایت الکتریکی، اسیدیته، سدیم، کلسیم و منیزیم و در نهایت کلر می‌باشند.

ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی با یکدیگر اختلاف دارند (جدول ۱). به طور معمول برای تعیین نوع خاک‌ها از مقادیر EC و SAR (نسبت جذب سدیم) استفاده می‌شود. به منظور تعیین مهم‌ترین خصوصیات خاک موثر بر پراکنش جوامع گیاهی از تجزیه‌ی مولفه‌های اصلی استفاده شد. همان‌طور که مشاهده می‌شود مقدار ۵۶/۵ درصد از تغییرات مربوط به

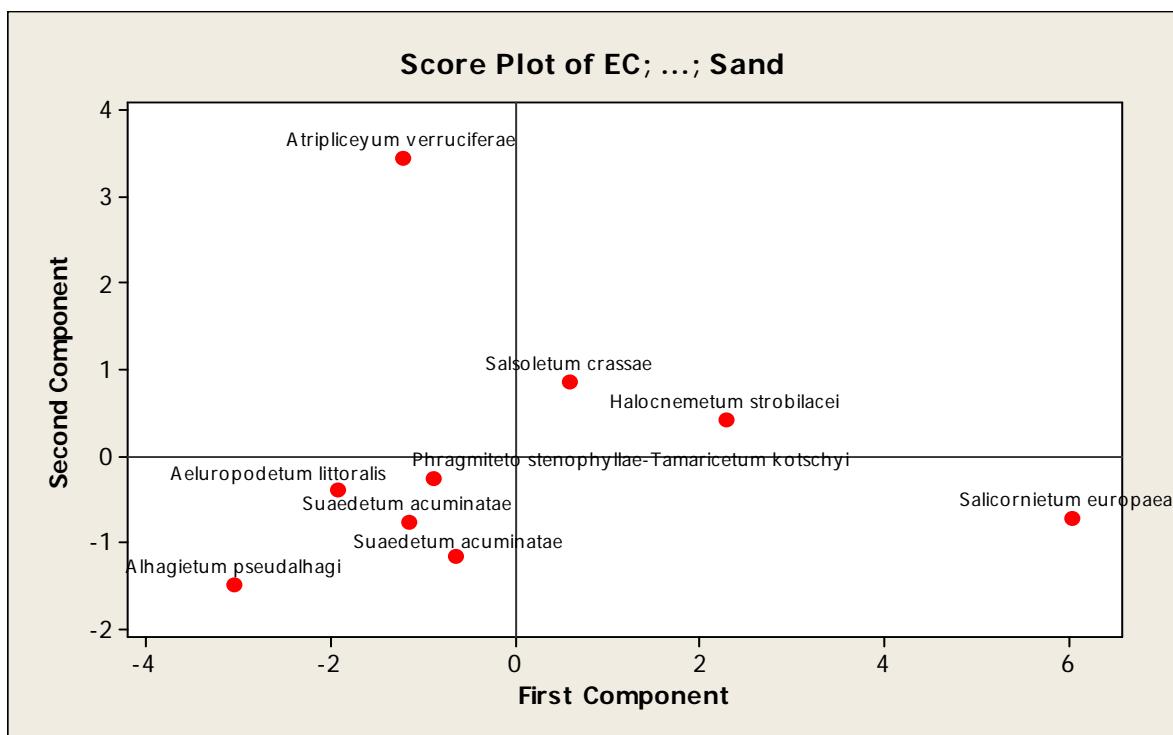
جدول ۱- نتایج خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک جوامع گیاهی شوره‌زارهای حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه ارومیه

جامعه	هدایت الکتریکی دسمی‌زیمنس بر متر	کربن آلی درصد	اسیدیته	نسبت جذب سدیم	شن سیلت رس		بافت درصد
					درصد	درصد	
<i>Salsoletum crassae</i>	۸۹/۴	۱/۱	۷/۳	۸۹/۱۹	۱۶	۶۰	۲۴ SiL
<i>Suaedetum acuminatae</i>	۷۹/۲	۱/۱	۷/۷	۸۳/۶۴	۲۴	۶۲	۱۴ SiL
<i>Salicornietum europaea</i>	۱۶۳	۳/۲	۷/۲	۲۹۳/۱۸	۲۲	۴۰	۳۸ L
<i>Suaedetum heterophyllae</i>	۸۶/۳	۰/۸	۷/۷	۸۵/۷۵	۳۱	۵۵	۱۴ SiLC
<i>Aeluropodetum littoralis</i>	۵۹/۵	۰/۵	۷/۸	۵۹/۹۵	۲۲	۶۴	۱۴ SiL
<i>Halocnemetum strobilacei</i>	۱۲۳	۳/۹	۷/۱	۱۴۷/۴	۱۸	۴۸	۳۴ L
<i>Atripliceyum verruciferae</i>	۷۱/۲	۰/۲	۸/۱	۶۱/۴۹	۱۲	۵۴	۳۴ SiL
<i>Phragmiteto stenophyllae-Tamaricetum kotschy</i>	۶۶/۴	۱/۴	۷/۶	۵۵/۴۳	۳۰	۵۲	۱۸ SiLC
<i>Alhagietum pseudalhagi</i>	۳/۵	۱/۷	۷/۶	۵/۶۳	۲۴	۶۴	۱۲ SiL

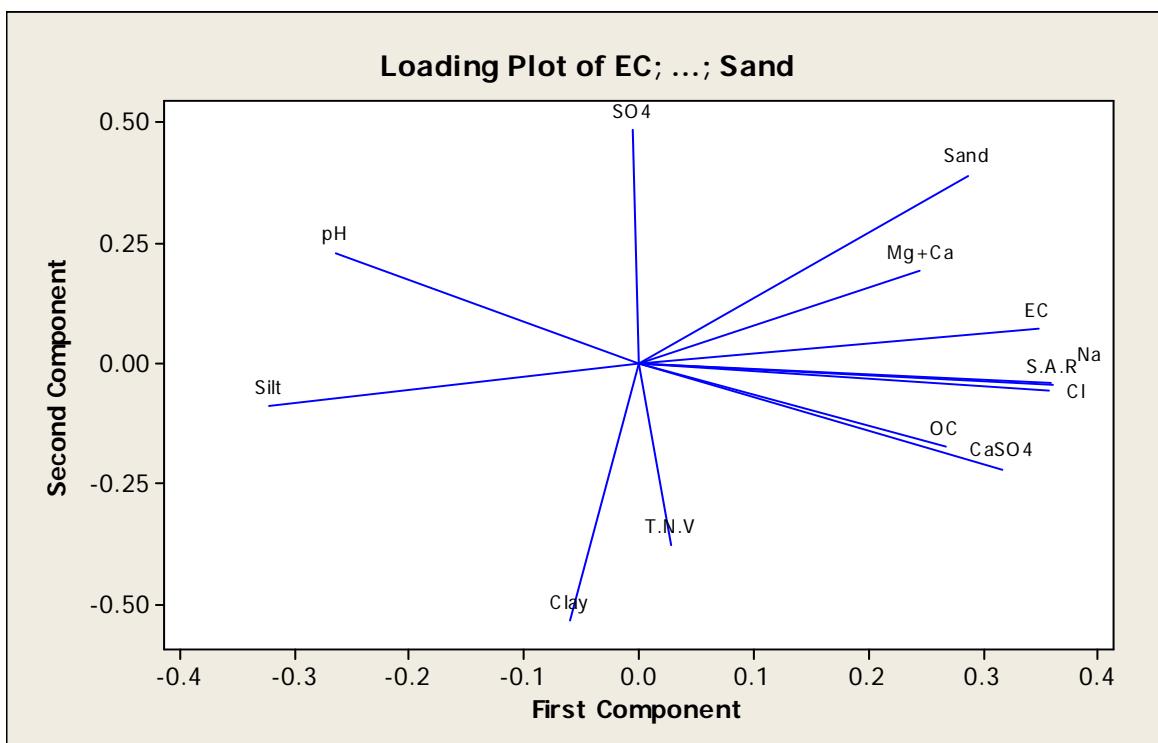
جامعه	کلر	سولفات	Mg+Ca	سدیم	کل	آهک
میلی اکی والان بر لیتر						
<i>Salsoletum crassae</i>	۹۳۲	۱۶۶/۱	۲۰۴/۱	۹۰۰/۹	۰/۴	۱۳/۵
<i>Suaedetum acuminatae</i>	۴۰۰/۸	۱۳۴/۳	۶۳/۱	۴۶۹/۷	۰/۸	۱۳/۵
<i>Salicornietum europaea</i>	۲۷۴۰	۶۱/۲	۱۶۶/۵	۲۶۷۵	۲/۳	۱۰/۸
<i>Suaedetum heterophyllae</i>	۵۷۰	۱۳۷/۶	۹۹/۴	۶۰۴/۵	۰/۸	۱۳/۷
<i>Aeluropodetum littoralis</i>	۳۸۵/۵	۱۰۱/۵	۸۹/۸	۴۰۱/۷	۰/۱	۱۳
<i>Halocnemetum strobilacei</i>	۹۷۸/۴	۱۴۱/۲	۹۹/۶	۱۰۳۹/۲	۰/۵	۱۱/۱
<i>Atripliceyum verruciferae</i>	۳۳۲	۱۹۱/۵	۹۳/۳	۴۲۰	۰	۷/۲
<i>Phragmiteto stenophyllae-Tamaricetum kotschy</i>	۳۷۰/۵	۱۳۵/۴	۱۰۳/۱	۳۹۸	۰/۴	۹/۳
<i>Alhagietum pseudalhagi</i>	۱۲	۳/۹	۷/۶	۱۰/۲	۰	۹/۳

جدول ۲- نتایج تجزیه مولفه‌های اصلی متغیرهای خاک جوامع گیاهی حاشیه جنوب شرقی دریاچه ارومیه

مولفه	درصد واریانس تجمعی	درصد واریانس	مقادیر ویژه
هدایت الکتریکی	۷/۳۴۴۷	۵/۷۵	۵/۶/۵
اسیدیته	۲/۲۰۴۰	۱/۷	۷/۳/۵
سدیم	۱/۵۴۳۲	۱/۱۹	۸/۵/۳
کلسیم و منیزیم	۰/۹۲۹۴	۷/۱	۹/۲/۵
کلر	۰/۶۱۵۹	۴/۷	۹/۷/۲
۶	۰/۳۱۱۶	۲/۴	۹/۹/۶
۷	۰/۰۴۴۴	۰/۳	۹/۹/۹
۸	۰/۰۰۶۸	۰/۱	۱۰۰
۹	۰/۰۰۰۰	۰/۰	۱۰۰
۱۰	۰/۰۰۰۰	۰/۰	۱۰۰
۱۱	۰/۰۰۰۰	۰/۰	۱۰۰
۱۲	۰/۰۰۰۰	۰/۰	۱۰۰
۱۳	۰/۰۰۰۰	۰/۰	۱۰۰

شکل ۳- نمودار رسته بندی جوامع گیاهی حاشیه جنوب شرقی دریاچه ارومیه با استفاده از روش PCA

شکل ۴- نمودار رسته بندی متغیرهای خاک حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه ارومیه با استفاده از روش PCA

جدول ۳- همبستگی متغیرهای خاک حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه ارومیه با محورهای PCA

متغیرهای خاک	محور ۱			محور ۲			محور ۳		
	همبستگی	P-value	همبستگی	P-value	همبستگی	P-value	همبستگی	P-value	همبستگی
هدایت الکتریکی	-0.943	0.000	0.104	0.790	0.217	0.575			
اسیدیته	-0.714	0.031	0.340	0.371	0.014	0.972			
سدیم	0.975	0.000	-0.622	0.874	0.012	0.975			
کلسیم و منیزیم	0.665	0.051	0.282	0.463	0.068	0.111			
کلر	0.968	0.000	-0.086	0.827	0.015	0.979			
سولفات	-0.015	0.970	0.717	0.330	0.554	0.121			
گچ	0.860	0.003	-0.327	0.390	0.064	0.871			
آهک	0.078	0.842	-0.560	0.117	0.756	0.018			
نسبت جذب سدیم	0.978	0.000	-0.068	0.863	0.002	0.995			
ماده آلی	0.724	0.027	-0.361	0.498	-0.408	0.276			
سیلت	-0.873	0.002	-0.133	0.734	0.239	0.536			
رس	-0.161	0.678	-0.793	0.11	0.093	0.812			
ماسنه	0.776	0.014	0.577	0.104	-0.242	0.531			

حرارت سالانه به ترتیب معادل ۲۹۱/۱ میلی متر و ۱۱/۶ درجه‌ی سانتی‌گراد می‌باشد، در حالی که این میزان در سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۹۰ به ترتیب به مقادیر ۲۷۵/۷ میلی‌متر و ۱۳/۲ درجه‌ی سانتی‌گراد رسیده است. بنابراین کاهش بارندگی و افزایش دما در این منطقه سبب کاهش آب دریاچه‌ی ارومیه و نیز ایجاد تغییرات فاحشی در پوشش گیاهی این منطقه شده است. عصری (۱۳۷۷) در مطالعه خود *Alhagietum maurorii*, *Halimionetum verruciferae*, *Halocnemetum strobilacei*, *Crypsidetosum aculeatae*, *Tamaricetum octandrae*, *Bolboschoenetum maritime*, *Tamaricetum meyeri*, *Schoenoplectetum litoralis*, *Phragmitetum australis*, *Salicornietum europaea*, *Tamaricetum kotschyi*, *Halocephelidetosum pygmaeae* این منطقه تعداد ۹ جامعه‌ی *Halocnemetum strobilacei*, *Salicornietum europaea*, *Atriplicetum verruciferae*, *Salsoletum crassae*, *Suaedetum acuminatae*, *Suaedatum heterophyllae*, *Aeluropodetum littoralis*, *Phragmiteto stenophyllae-Tamaricetum kotschyi*, *Alhagietum pseudalhagi* شناسایی گردیده

که نتایج مقایسه به صورت زیر می‌باشد:

جوامع گیاهی مشترک منطقه بر اساس مطالعه‌ی قبلی توسط عصری (۱۳۷۷) و مطالعه‌ی حاضر:

Alhagietum pseudalhagi, *Atriplicetum verruciferae*, *Halocnemetum strobilacei*, *Phragmiteto stenophyllae-Tamaricetum kotschyi*, *Salicornietum europaea*

جوامع گیاهی قبلی حذف شده از منطقه:

Bolboschoenetum maritime, *Schoenoplectetum litoralis*, *Tamaricetum meyeri*, *Tamaricetum octandrae*

جوامع گیاهی اضافه شده در منطقه:

Aeluropodetum littoralis, *Salsoletum crassae*, *Suaedetum acuminatae*, *Suaedatum heterophyllae*

بحث و نتیجه گیری

از مطالعات انجام شده در زمینه پوشش گیاهی مناطق خشک و نیمه خشک کشور می‌توان به زهری (۱۹۶۳) و (۱۹۷۳) اشاره کرد، وی در مقاله ساختار ژئوباتانیکی ایران، ۵۴ اجتماع گیاهی را معرفی می‌کند. زهری هیچ یک از این اجتماعات گیاهی را توضیح نمی‌دهد و فقط به ذکر چند گونه‌ی گیاهی بدون ارائه ضرایب فراوانی - چیرگی و جامعه پذیری اکتفا می‌کند. وی در این مقاله تصدیق می‌کند که مطالعه اجتماعات گیاهی بر اساس روش‌های متعارف جامعه شناسی گیاهی (برداشت قطعات نمونه و ارائه جداول) صورت نگرفته است و به طور عمده بر پایه چیرگی یا حضور گونه‌های بارز چندساله و پایدار مشخص شده‌اند، بنابراین دلیلی برای حفظ اسامی اجتماعات گیاهی که در مواردی با پسوند جامعه گیاهی نیز همراه هستند، وجود ندارد. از دیگر مطالعات جامعه شناسی گیاهی انجام شده در مناطق بیابانی کشور می‌توان به لثونارد (۱۹۹۱، ۱۹۹۲) اشاره کرد. وی جوامع گیاهی حاشیه دشت کویر، دشت لوت و جازموریان را مورد بررسی قرار داد و طی آن ۳۸ جامعه‌ی گیاهی را به وسیله جداول جامعه شناسی گیاهی بدون رد بندی این جوامع، معرفی نمود. عوامل مختلف اکولوژیکی در شکل گیری، توسعه و پایداری جوامع گیاهی نقش دارند. در این میان علاوه بر شرایط اقلیمی خصوصیات خاک به صورت مستقیم و غیر مستقیم بیشترین تاثیر را بر روی پوشش گیاهی به خصوص در رویشگاه‌های شور دارند (مختاری‌اصل و همکاران، ۱۳۸۷). عصری (۱۳۷۷) در مطالعه پوشش گیاهی شورهزارهای حاشیه‌ی جنوب شرقی دریاچه‌ی ارومیه قبل از خشکسالی و پسروی زیاد آب دریاچه، بیان می‌کند که در طی آمار برداری این منطقه در سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۴۲؛ بارندگی سالانه و درجه

کلسیم و منیزیم و هدایت الکتریکی بر پراکنش *Halocnemetum strobilacei* و سدیم، کلر و نسبت *Salicornietum europaea* جذب سدیم بر پراکنش دارند. ضرایب همبستگی پرسون بین محورهای اول تا سوم و معنی دار بودن آنها در جدول ۳ ارائه شده است. از آنجایی که مقادیر ویژه مربوط به متغیرهای خاک بیشتر در سه مولفه اول تاثیر معنی داری در پراکنش جوامع گیاهی دارند، لذا به همین مولفه ها بسته و این نتایج بدست آمد؛ مولفه اصلی اول با متغیرهای هدایت الکتریکی، اسیدیته، سدیم، کلسیم و منیزیم، کلر، گچ، نسبت جذب سدیم، کربنآلی، سیلت و ماسه، مولفه اصلی دوم با سولفات و رس و مولفه سوم با آهک بیشترین همبستگی را دارند. تجزیه واریانس (جدول ۲) و آنالیز PCA (شکل ۲) در ارتباط با میزان تاثیر عوامل خاکی در تفکیک اجتماعات گیاهی حاشیه جنوب شرقی دریاچه ارومیه نشان داد که عوامل خاکی نظیر هدایت الکتریکی، سولفات، سدیم، نسبت جذب سدیم کلر، آهک و بافت خاک سهم عمده و سپس کلسیم و منیزیم، گچ و کربنآلی از عوامل تاثیر گذار بر تغییرات اجتماعات گیاهی شوره زارهای این منطقه و منطبق با نتایج پژوهش ها در استرالیا (بوی و هندرسون، ۲۰۰۳) مصر (عبدالقانی و السواف، ۲۰۰۵) و اسپانیا (روگل و همکاران، ۲۰۰۱) بوده و دارای بیشترین اختلاف معنی دار و مقدار در طول محورهای اول و دوم می باشند. پژوهش های آذرنیوند و همکاران (۲۰۰۴)، ارزانی و همکاران (۲۰۰۵) و کارناوال و تورس (۱۹۹۰) موید این مطلب می باشند. در حفظ ساختار و مدیریت اراضی سور، احیای پوشش گیاهی نقش بسزایی دارد (کادیر و اوستر، ۲۰۰۴). بنابراین آگاهی از ویژگی های خاک رویشگاه هر گونه ی گیاهی نقش مهمی در معرفی گونه های سازگار با شرایط خاک در مناطق مشابه دارد. بر اساس نظر لیچ و همکاران (۱۹۹۹) کاشت گیاهان

اطلاعات موجود حاکی از آن است که علاوه بر کاهش ۲۵ درصدی در تعداد جوامع گیاهی، برخی از آنها به دلیل تغییرات زیاد اقلیمی با جوامع دیگر جایگزین شده اند، اما این جایگزینی نتوانسته کاهش چشمگیر در پوشش گیاهی این منطقه را جبران نماید. بنابراین اقلیم یکی از عوامل مهم موثر در پراکنش گیاهان در این بررسی بوده و نتایج پژوهش های کامستوک و الینگر (۱۹۹۲) کک و اروین (۱۹۹۲) و کادمون و دانین (۱۹۹۹) موید این مطلب می باشند. فرانسیس و کوادا (۲۰۰۸) با بررسی روابط خاک و پوشش گیاهی در مناطق خشک و نیمه خشک، نشان دادند که تغییرات پوشش گیاهی در این اکوسیستم ها در نتیجه ارتباطات پیچیده بین عناصر خاک و اقلیم شکل می گیرد. دستاورد دیگر این بررسی نشان می دهد که شوری و بافت خاک از عوامل مهم در استقرار پوشش گیاهی این منطقه می باشند. برخی از پژوهشگران نظریه جفری (۲۰۰۴)، مقیمی (۱۹۸۹)، کارناوال و تورس (۱۹۹۰)، هویزه (۱۹۹۷) و عصری (۱۳۷۷) نشان داده اند که شوری خاک از عوامل خاکی موثر در استقرار پوشش گیاهی می باشد. تاثیر پذیری بافت خاک بر روی پراکنش گونه های گیاهی به دلیل تاثیر بر میزان رطوبت خاک است که به تغییراتی در شکل دهی و هواهی خاک منجر می شود. نتایج پژوهش های احمدی و همکاران (۱۳۸۶)، مقیمی (۱۳۶۸) و امان الهی و همکاران (۱۳۸۷) مصدق این مطلب می باشد. با مقایسه شکل های ۳ و ۴ می توان چنین استنباط کرد که اسیدیته بیشترین تاثیر را بر پراکنش *Atriplicetum verruciferae*؛ سولفات بر *Phragmitetophyllum crassae*؛ سیلت بر پراکنش *Phragmitetophyllum crassae* و *Aeluropodetum littoralis*؛ *stenophyllae-Tamaricetum kotschyii*؛ رس بر *Suaedetum Suaedetum acuminatae*؛ پراکنش *Alhagietum pseudalhagi* و *heterophyllae*

شوری بالا قابل کشت در اراضی شور می باشند بنابراین با کشت آنها در اراضی شوری که برای کشاورزی مناسب نیستند می توان از گسترش شوره زارها جلوگیری کرد. گونه *Phragmites australis var. stenophyllae* به عنوان علوفه دام توسط اهالی منطقه استفاده می شود بنابراین با ایجاد انشعابات کوچک در حوزه های آبریز رودخانه ها، می تواند در سطح وسیعی کاشته شود، علاوه بر این با توجه به تغییرات اقلیمی و دستکاری های انسانی در حوزه آبریزی دریاچه ای ارومیه به نظر می رسد مدیریت صحیح و تخصصی در کنترل آبهای سطحی و همچنین استفاده مناسب از آنها و نیز آب های زیرزمینی که به صورت غیر اصولی استحصال می شوند نیز می تواند راهکار مناسبی جهت احیای این مناطق باشد.

هالوفیت بومی راهکار مناسبی برای احیای مناطق شور می باشد. بنابراین می توان از نتایج این پژوهش در جهت اصلاح و احیای پوشش گیاهی مناطق با شرایط مشابه استفاده نمود. در این منطقه به دلیل استفاده بی رویه ای اهالی منطقه از گیاهان به عنوان علوفه، از پوشش گیاهی آن به شدت کاسته شده که بررسی های جعفری و همکاران (۱۳۸۳) و لی و دانگ (۲۰۰۶) در مناطق مشابه موید این مطالب می باشد. بنابراین برای احیا این منطقه می توان از گونه های *Tamarix sp* در کنار رودخانه ها و حاشیه آبراهه ها استفاده کرد. کاشت این گونه از هدر رفتن آب جلوگیری کرده و بخشی از آب شور غیرقابل استفاده را جذب و فضای سبز مناسبی را ایجاد می کند که باعث استقرار سایر گونه ها در زیر تاج پوشش شان به صورت خودرو می گردد. گونه های *S.europaea* و *S.europaea* با تحمل

منابع

- آذرنيوند، ح.، م. جعفری، م.ر. مقدم، ع. جليلی و مع. زارع چاهوکی. ۱۳۸۲. بررسی تاثیر خصوصیات خاک و تغییرات ارتفاع بر پراکنش دو گونه درمنه. مطالعه موردي مراعع و ردادر، گرمزار و سمنان. مجله ای ایران، جلد ۵۶، شماره ۱، ۱۳۸۲-۹۳: ۲-۱۰۰.
- انواری، س.م. ۱۳۸۸. اثرتنش شوری بر جوانه زنی هفت گونه مرتعدی، فصلنامه تحقیقات مرتع و بیابان، شماره ۱۶، جلد ۲: ۲۶۲-۲۷۳.
- ارزانی، ح.، ق. زاهدی، س.ا. سیدیان پوستکلا و ح. آذرنيوند. ۱۳۸۴. بررسی تغییرات پوشش گیاهی تپه ایی ماسه ایی در بیابانهای داخلی و ساحلی جنوب (مطالعه موردي کاشان و بوشهر)، مجله بیابان، جلد ۱۰ شماره ۱: ۵۱-۷۱.
- احمدی، ع.، ق. زاهدی امیری، ش. محمودی و ا. مقیسه. ۱۳۸۶. بررسی رابطه بین خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاک و پوشش گیاهی در خاک های شور و گچی مراعع قشلاقی استهارد. نشریه دانشکده منابع طبیعی، جلد ۶۰ شماره ۳: ۴۹-۱۰۵.
- امان الهی، ج.، ق. دیانتی تیلکی، ع. صالحی و ه. سهرابی. ۱۳۸۷. تحلیل اثرگذارترین ویژگی های خاک در سه رویشگاه مرتعدی، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۱۵ شماره ۳: ۱۸۴-۱۹۳.
- جعفری، م.، مع. زارع چاهوکی، ع. طوبیلی و ا. کهندل، ا. ۱۳۸۵. بررسی رابطه خصوصیات خاک با پراکنش گونه های گیاهی در مراعع استان قم. منابع طبیعی، جلد ۷۳: ۱۱۰-۱۱۶.

- حیدری شریف آباد، ح. ۱۳۸۴. تنش شوری. اولین همایش اثر تنش های محیطی بر گیاهان، دانشگاه شاهد تهران.
- عصری، ی. ۱۳۷۷. پوشش گیاهی شورهزارهای دریاچه ارومیه. تهران. موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع ، شماره ۲۲۲، ۱۹ صفحه.
- عصری، ی. ۱۳۸۴. جامعه‌شناسی گیاهی. انتشارات دانشگاه پیام نور، شماره ۱۰۰۸، ۱۹۸ صفحه.
- غازان شاهی، ج. ۱۳۸۵. تجزیه و تحلیل خاک و گیاه. انتشارات آییث، تهران، ۲۷۲ صفحه.
- مقدمی، جواد. ۱۳۶۸. بررسی ارتباط پوشش گیاهی، شوری خاک و عمق در اطراف دریاچه حوض سلطان قم. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- مختراری اصل، ا. م. مصدقی، م. اکبرلو و ر. رنگاوران. ۱۳۸۷. بررسی روابط متقابل بین برخی خصوصیات خاکی موثر و پراکنش گونه‌های مرتعی در مراتع قرخلا رمند در استان آذربایجان شرقی. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۱۵ شماره ۱۰-۱: ۱.

- Abd El-Ghani M. M and N.A. El-Sawaf. 2005. The coastal roadside vegetation and environmental gradients in the arid lands of Egypt. *Comm. Ecol.* 6: 143-154
- Bui, E. N. and B.L. Henderson. 2003. Vegetation indicators of salinity in northern Queensland. *Aust. Ecol.* 28: 539-552.
- Beefink, W. G. 1977. The coastal salt marshes of western and northern Europe: An ecological and phytosociological approach, pp. 109-155. In: Chapman, V.J.(ed.),*Wet coastal ecosystems*. Elsevier, Amsterdam.
- Cammeraat, E., J.P. Lesschen, B.V. Wesemael and G. Barbera. 2008. The impact of vegetation succession on soil parameters and its consequences for desertification remediation. *Geophys. Res. Abs.* Vol. 10 :37-38.
- Carnevale, N. J and P. S. Torres. 1990. The relevance of physical factors on species distribution in inland salt marshes (Argentina). *Coenoses* 5(2): 113-120.
- Chapman, V. J. 1974. Salt marshes and salt deserts of the world. Cramer, Lehre, 2nd ed. 329p.
- Comstock, J.P and J. R. Ehleringer. 1992. Plantadaptation in the great basin and Colorado Plateau. *Great Basin Nat.* 52: 195-215.
- Cook, J. G and L. L. Irwin. 1992. Climate-vegetation relationships between the great plains and great basin. *Am. Midland Nat.* 127: 316-326.
- Day, A. D and K. L. Ludeke. 1993. Plant nutrients in desert environments. Springer Verlag, Berlin, 127 p.
- Flowers, T.J., P.F. Troke and A.R. Yeo. 1977. The mechanism of salt tolerance in halophytes. *Plant Physiol.* 28:89-121.
- Jafari, M., M.A. Zareh Chahouki, A. Tavili and H. Azarnivand. 2004. Effective environmental factors in the distribution of vegetation types in Poshtkouh rangelands of Yazd Province, Iran. *J. Arid Environ.* 56: 627-641.
- Kadmon, R and A. Danin. 1999. Distribution of plant species in Israel in relation to spatial variation in rainfall. *J. Veg. Sci.* 10: 421-432.
- Lefor, M.W., W.C. Kennard and D. L. Civco. 1987. Relationships of saltmarsh plant distributions to tidal levels in Connecticut. *Environ. Manag.* 1: 61-68.
- Leonard, J. 1991-1992. Contribution a letude de la flore et de la vegetation des deserts d Iran, Etude de la vegetation analyse phytosociologique et phytochorologique des groupements vegetaux. Fasc. 10, 2vols. Meise. 454 p.

- Lieth, H., M. Moschenko, M. Lohmann, H.W. Koyro and A. Hamdy. 1999. Halophyte uses in different climates. Backhuys Publishers, Leiden.
- Li, X.R., X.H. jia and G.R. Dang. 2006. Influence of desertification on vegetation pattern variation in the cold semiarid grassland of Qinghi-Tibet Plateua, North-West China. *J. Arid Environ.* 64: 505-522.
- Qadir, M. and J.D. Oster. 2004. Crop and irrigation management strategies for saline-sodic soils and waters aimed at environmentally sustainable agriculture. *Environ.* 323: 1-19.
- Quevedo, D. I., F. Frances. 2008. Aconceptual dynamic vegetation –soil model for arid and semiarid zones. *Hydro. Earth Sys. Sci.* 12: 1175-1187.
- Rogel, J.A., R.O. Silla and F.A. Ariza. 2001. Edaphic characterization and soil ionic composition influencing plant zonation in a semiarid Mediterranean salt marsh. *Geoderma*, 99: 81-98.
- Ungar, I. A. 1976. Vegetation-soil relationships on saline soils in North Kansas. *Am. Midland Nat.*, 78: 98-120.
- Zahran, M.A. and A.J. Willis. 1992. The vegetation of Egypt. Chapman & Hall, Inc., London. 424 p.

Changes in plant communities within the south east salt marshes of Orumieh Lake, I.R. Iran

A. Allahgholi¹, Y. Asri²

Received: 2013-9-22 Accepted: 2014-1-5

Abstract

The halophilous ecosystems of Iran are exposed to anthropogenic degradation and conservation programs and rehabilitation necessitate the study of vegetation population and environmental factors. The southeast salt marshes in Orumieh Lake with an area of 85000 hectares are situated in the 37° to 37° 37' Latitude and 45° 35' to 46° 2' Longitudes. Average altitude of the salt marshes is 1284 m. Braun-Blanquet method was used to analyze the vegetation of the southeast salt marshes in Orumieh Lake. Minimum temperature, maximum temperature and annual precipitation means were selected for analysis. Phytosociological data were analyzed using Gounot method and 9 associations were determined. The soil features including texture, EC, pH, T.N.V, SAR, cations, anions and OC were measured. Principal component analysis was used to analyze the soil data. It seems that ground level, in relation to tide or to water table, plays a role in determining plant communities, possibly through affecting soil water and salt content. The results showed that in addition to climatic factors the plant association distribution pattern was mainly related to soil characteristics, i.e. EC, pH, SAR, texture and T.N.V. It is very clear that these types are arranged according to the salinity-zones.

Key words: Phytosociology, climatic factors, salinity-zones, soil, water table, salt marsh, Iran

1- Graduated Student, Payam-e Norr University, Tehran Branch
2- Associated Professor, Research Institute of Forest and Rangeland

